31977R1784

8.8.1977 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI L 200/1

UREDBA SVETA (EGS) št. 1784/77
z dne 19. julija 1977
o certificiranju hmelja

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 1696/71 z dne 26. julija 1971 o skupni ureditvi trga za hmelj [1], kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 1170/77 [2], in zlasti člena 2(4) Uredbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ker Uredba (EGS) št. 1696/71 predvideva certificiranje proizvodov iz člena 1, obranih ali pripravljenih v Skupnosti; ker bi bilo zato treba določiti splošna pravila, ki se nanašajo na to certificiranje;

ker bi bilo treba določene proizvode glede na njihovo posebno naravo in uporabo izključiti iz postopka certificiranja;

ker bi bilo treba državam članicam dopustiti, da certificirajo proizvode, ki izpolnjujejo pogoje, določene v tej uredbi, preko pooblaščenih organov ali oddelkov, posebej imenovanih v ta namen;

ker bi bilo treba za zagotovitev skladnosti s postopkom certificiranja izdelati določbo za inšpekcijske preglede v skladu z ustreznimi pravili;

ker se lahko po členu 2(2) omenjene uredbe certifikate izda samo za proizvode, ki izpolnjujejo minimalne standarde kakovosti; ker bi bilo treba izdelati določbo za zagotovitev, da se od začetne stopnje trženja naprej spoštuje minimalne tržne zahteve;

ker bi bilo treba za zagotovitev identifikacije certificiranih proizvodov določiti pravila, ki bi določala, da se na embalaži pojavljajo potrebne podrobnosti za namene uradne inšpekcijske kontrole in za informacije kupcem;

ker bi bilo treba ustreznim državam članicam dopustiti, da opredelijo cone ali regije, ki veljajo za območja proizvodnje hmelja;

ker načelo certificiranja pomeni stroga pravila, ki urejajo mešanice; ker bi bilo zato treba mešanice hmelja v storžkih dovoliti samo, če so sestavljene iz certificiranih proizvodov iste sorte, ki izhajajo iz istega spravila pridelka in istega območja proizvodnje; ker bi bilo treba za zagotovitev izpolnjevanje te določbe opredeliti, da je treba mešanje opraviti pod nadzorom in da morajo mešanice opraviti isti postopek certificiranja kot njihove sestavine;

ker bi bilo treba glede na zahteve uporabnikov pri izdelavi prahu in ekstraktov dovoliti mešanje certificiranega hmelja, ki ni iste sorte in ne prihajajo z istega območja proizvodnje; ker bi zato morale biti zahteve inšpekcijske kontrole in certificiranja enake kot za navedene mešanice hmelja v storžkih,

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Ta uredba velja za proizvode iz člena 1 Uredbe (EGS) št. 1696/71, kadar so obrani v Skupnosti ali pripravljeni iz proizvodov, ki so bili obrani v Skupnosti ali uvoženi iz tretjih držav v skladu s členom 5 navedene uredbe, z izjemo:

[1] UL L 175, 4.8.1971, str. 1.
[2] UL L 137, 3.6.1977, str. 7.

(a) hmelja, obranega na zemljišču, ki je v lasti pivovarja in ga le-ta uporablja v naravnem ali predelanem stanju;

(b) izomeriziranih hmeljnih ekstraktov;

(c) proizvodov, pridobljenih iz hmelja in predelanih po pogodbi v imenu pivovarne, pod pogojem, da te proizvode uporabi pivovarna sama;

(d) hmelja in proizvodov, pridobljenih iz hmelja, pakiranih v majhno embalažo za prodajo posameznikom za njihovo lastno uporabo.

Za proizvode, navedene v pododstavkih (a) do (d), je treba uporabiti postopek kontrole, ki se določi.

2. Postopek certificiranja vključuje izdajo certifikata, označevanje in plombiranje tovorkov.

3. Certificiranje se opravi pod uradnim nadzorom držav članic na prvi stopnji trženja, to je, preden se proizvod ponudi v prodajo, in v vsakem primeru pred predelavo. V primeru hmelja v storžkih se opravi najkasneje 31. marca v letu, ki sledi letu obiranja. Vendar se lahko, kadar za določeno letino pride do problemov s prodajo, gornji skrajni rok podaljša preko 31. marca do najkasneje 31. julija istega leta v skladu s postopkom, predpisanim v členu 20 Uredbe (EGS) št. 1696/71.

4. Postopki certificiranja se opravijo na gospodarstvu ali v obratih, ki so jih odobrile države članice in so poznani kot „centri za certificiranje“ ali „skladišča za certificiranje“.

5. Če se po certificiranju spremeni embalaža enega od proizvodov, opredeljenih v odstavku 1, ob nadaljnji predelavi ali ne, mora proizvod opraviti nov postopek certificiranja.

6. Države članice imenujejo uradne organe ali oddelke, pooblaščene za opravljanje certificiranja, in tiste, ki so odgovorni za zagotavljanje izpolnjevanja sistema certificiranja.

Člen 2

1. Stopnja priprave iz člena 2(2) Uredbe (EGS) št. 1696/71, za katero veljajo minimalne tržne zahteve, je faza, v kateri je certifikat izdan.

2. Faktorje, na katere se nanašajo zahteve iz odstavka 1, vsebnost vlage in vsebnost tujih snovi se za vsak proizvod določa v skladu s postopkom, določenim v členu 20 Uredbe (EGS) št. 1696/71.

Člen 3

Podrobnosti, ki se pojavljajo na vsakem tovorku, in certifikat, ki spremlja proizvod, so dokaz o certificiranju.

Člen 4

Na vsakem tovorku so vsaj naslednje podrobnosti v enem od jezikov Skupnosti:

(a) opis proizvoda vključno, v primeru hmelja s semeni ali brez semen, besede „pripravljen hmelj“ ali „nepripravljen hmelj“, odvisno od primera;

(b) sorto ali sorte;

(c) navedbo, ki določa referenčno številko certifikata.

Te podrobnosti se pojavijo v čitljivih, neizbrisnih znakih enotne velikosti.

Člen 5

Certifikat vključuje vsaj naslednje podrobnosti:

1. v primeru hmelja:

   (a) opis proizvoda;

   (b) referenčno številko certifikata;

   (c) neto težo;

   (d) območje proizvodnje hmelja;

   (e) leto spravila pridelka;

   (f) sorto.

2. v primeru proizvodov, pripravljenih iz hmelja:

   poleg podrobnosti iz odstavka 1, kraj in datum predelave.

Člen 6

1. Območja proizvodnje hmelja so cone ali regije proizvodnje s seznama, ki ga je pripravila zadevna država članica.

2. Komisija zagotovi, da se seznam območij proizvodnje hmelja objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 7

Z izjemo primera, predvidenega v členu 1(1)(a), se lahko za proizvodnjo proizvodov, pripravljenih iz hmelja, uporabi samo hmelj, certificiran v Skupnosti, in hmelj, uvožen iz tretjih držav, v skladu s členom 5 Uredbe (EGS) št 1696/71.

Člen 8

1. Proizvodi, zajeti v tej uredbi, se, medtem ko so v prometu, lahko mešajo samo pod nadzorom v centrih za certificiranje ali skladiščih za certificiranje.

2. Hmelj za mešanje mora prihajati iz istega območja proizvodnje, istega leta spravila pridelka in biti iste sorte.

3. Vendar se certificiran hmelj s poreklom iz Skupnosti in istega leta spravila pridelka, a različnih sort in različnih območij proizvodnje, lahko meša pri proizvodnji prahu in ekstraktov, pod pogojem, da certifikat, ki spremlja proizvod, navaja:

(a) uporabljene sorte, območja proizvodnje in leto spravila pridelka;

(b) odstotno težo vsake sorte, uporabljene v mešanici;

(c) referenčne številke certifikatov, izdanih za uporabljeni hmelj.

Člen 9

V treh mesecih po začetku veljavnosti te uredbe države članice Komisiji, ki bo države članice o tem obvestila, sporočijo imena in naslove organov ali oddelkov, imenovanih v skladu s členom 1(6), ter ukrepe, sprejete za izvajanje te uredbe.

Člen 10

Ta uredba začne veljati 1. avgusta 1978.

Vendar se hmelj v prahu in hmeljni ekstrakti, proizvedeni pred 1. avgustom 1978, lahko tržijo brez certifikatov do 31. marca 1979. Ta datum se lahko odloži v skladu s postopkom, določenim v členu 20 Uredbe (EGS) št. 1696/71.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 19. julija 1977

Za Svet

Predsednik

A. HUMBLET